

AMERIKAANSE VROUWEN!

(American Women!)

Avondvullend damestoneel

door

J.G. BAREFIELD

Vertaling

P. Trompert

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AMERIKAANSE VROUWEN! - AMERICAN WOMEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J.G. BAREFIELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 by J.G. Barefield

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

(En ook die van nog niet zo lang geleden!)

Voor een aanpasbaar gezelschap van 9 vrouwen en 1 muzikant

PERSONEN:

DORA

JOAN

OLGA

ANGIE

ALYSE

CECILIA

BIANCA

HILDA

JEANEAN

MUZIKANTE

TIJD EN PLAATS:

Amerika door de eeuwen heen.

OPMERKING VOOR DE REGISSEUR:

AMERIKAANSE VROUWEN! is een voorstelling van feitelijk historisch materiaal in het Mezza theater, met een werkwijze die het verklarende lezen en acteren met elkaar verbindt.

Mezza Theater werd ontwikkeld aan de Universiteit van de Staat Florida door J.G. Barefield in antwoord op de behoefte van middelbare scholen en kleine hoge scholen aan een manier om dramatisch materiaal op te voeren zonder decors, belichting, attributen en kostuums. Omdat de kosten van de produktie te verwaarlozen zijn en de repetitietijd gereduceerd is tot minder dan de helft van de normale periode, biedt deze techniek de regisseur de mogelijkheid om meer

stukken per schooljaar op te laten voeren en teksten op de planken te brengen die normaal gesproken een uitgebreide inscenering vereisen. Op deze manier verruimt het Mezza Theater op effectieve wijze de mogelijkheid het toneelseizoen te vullen voor gezelschappen met een beperkt budget en/of uitrusting. De regisseur zal merken dat het publiek onmiddellijk de sterk vereenvoudigde toneeltechniek zal accepteren. Wij raden de volgende toneel attributen voor AMERIKAANSE VROUWEN! aan: een leunstoel MA (middenachter) met vier hoge krukken aan beide kanten ervan, die samen een wijde halve cirkel vormen. RV (rechtsvoor) is een lage kruk. In de originele productie zat de muzikante in de uiterste LV (linker-voor) hoek van het speelvlak, met meteen R (rechts) van haar twee lessenaars. Mevr. Voetnoot zat op de vloer (of op de rand van het toneel voor het doek)-RV, net als een voetnoot onder aan de pagina. De meubelstukken kunnen door de actrices meegenomen worden als zij opkomen. Er moet worden opgemerkt dat het Mezza Theater over de beperkingen heenstapt van het Lezers Theater waarbij de nadruk wordt gelegd op de vaardigheid van de lezers om het materiaal zonder te acteren (de rol te spelen) te vertolken; en van het Kamer Theater dat alle theater middelen aanwendt: beweging, kostuums, belichting, muziek - zonder echter het proza materiaal dat opgevoerd wordt te veranderen of aan te passen. Mezza Theater biedt echter de mogelijkheid aan de regisseur om elk theatraal effect dat deze nodig acht, te gebruiken. Het voornaamste verschil en de aantrekkingskracht zit hem in het feit dat de jonge voordrachtskunstenaar hiermee meer mogelijkheden krijgt om het lezen en het acteren te combineren, hetgeen op zich weer een manier biedt om bijna elk literair werk of toneelstuk in een dramatische vorm te gieten. Aangezien AMERIKAANSE VROUWEN! uit een reeks scènes bestaat, is het mogelijk om een of meerdere van deze scènes over te slaan om een kortere speeltijd te bewerkstelligen.

OPMERKINGEN OVER DE ORIGINELE PRODUKTIE:

AMERIKAANSE VROUWEN! wordt opgedragen aan de leden van de originele spelersgroep:

Dora L. Munoz Alvarado
Joan Girgsby
Olga E. Gonzales
Angie Padilla
Alyse Deaton
Cecilia Leal
Bianca Villarreal
Hilda Garza
Jeanean Pollock

Het programma werd voor het eerst uitgevoerd in het Studio Theater van de Pan American Universiteit, Edinburg, Texas in december 1975 als slot project van een klas voor voortgezette Mondeling Interpretatie. Het stuk werd ontworpen als een voorstelling voor alle studenten, waarbij geen decors, attributen of kostuums nodig zijn. Elke speelster uit de originele groep had een zwart kladblok bij zich waaruit zij las, hoewel sommige van de scènes die geacteerd werden, uit het hoofd werden geleerd om meer vrijheid van bewegen te hebben. De gitariste (of pianiste als u daar de voorkeur aan geeft) speelde slechts simpele geïmproviseerde melodietjes, akkoorden als accenten en speciale effecten, daarnaast een paar bekende liedjes.

AMERIKAANSE VROUWEN!

(En Ook Die Van Nog Niet Zo Lang Geleden!)

Terwijl het publiek binnenkomt, is het toneel doek opgehaald. De lichten gaan branden ten teken dat de voorstelling gaat beginnen. Achter het toneel hoort men de melodie "Yankee Doodle". De MUZIKANTE komt op. Zij marcheert trots op de maat van de opgewekte melodie. Als zij haar plaats inneemt L (waar ze de hele voorstelling lang blijft) komen de actrices op vanachter de gedeeltelijk open hangende draperieën aan de achterkant en gaan voor hun zitplaatsen staan. De laatste die binnenkomt is JEANEAN. Zij gaat naar MA (middenachter). Allen glimlachen, klaar en verlangend om te beginnen, boordevol energie. MUZIEK: slaat een lang accoord aan.

JEANEAN: Goeiemorgen allemaal! Ik ben Jeanean! *(elke speelster komt snel naar voren om te praten met en positie in te nemen bij Jeanean. Ze vormen zo een groepje, de langste staat achteraan)*

JOAN: Ik ben Joan.

OLGA: Ik ben Olga.

ALYSE: Alyse uiteraard!

CECILIA: Cecilia, dat ben ik!

HILDA: Hilda is ook aanwezig!

ANGIE: En ik ben Angie.

DORA: Mijn naam is Dora!

JEANEAN: Wij zijn negen hedendaagse Amerikaanse vrouwen. We gaan U vertellen over de vrouwen uit onze recente geschiedenis, toen de tradities van ons land gevestigd werden. Wij noemen dit stuk..... *(ze loopt trots naar rechts om de titel aan te kondigen. De andere meisjes gaan naar een plaats, zodat ze een lijn vormen, waarop ze elk om de beurt een opgegeven deel van de titel uitspreken)* Amerikaanse Vrouwen

HILDA: Uitroepteken

ANGIE: En

ALYSE: Ook

CECILIA: Die

OLGA: Van

JOAN: Nog Niet

DORA: Zo Lang

BIANCA: Geleden.

HILDA: Uitroepteken. *(de muziek slaat na elke woordgroep een*

dominant accoord aan. N.B. Het uitroepteken -- Hilda -- staat recht en maakt zich lang. Staat naast en kijkt naar Jeanean, die het gezicht naar de zaal heeft. Vrijwel onmiddellijk gaat zij naar het eind van de rij meisjes om op tijd het tweede uitroepteken te kunnen voorstellen, waarbij ze naar Bianca kijkt. De meisjes buigen en gaan terug naar hun plaats. Hilda gaat naar L) Welnu, behalve mijn rol als uitroepteken, speel ik vanavond ook Mevr. Voetnoot. Ik spreek met u over die kleine aantekeningen die u onder aan de pagina aantreft en die u meestal... niet.... leest. Weet u wel? (glimlacht zelfvoldaan) Nou, vandaag doet u dat wel. Omdat ik hier ben, in levende lijve! (ze gaat zitten waarbij ze even de tijd neemt om zich comfortabel te installeren. De andere meisjes kijken elkaar aan alsof ze willen zeggen: "Daar heb je haar weer!". Hilda brengt haar linker arm omhoog, handpalm open. Dit is haar Voetnoot-gebaar. Er gebeurt niets. Allen staren haar aan. Hilda richt zich tot de Muzikante) Oké, maatje, kan ie???!! (allen lachen en maken zich op om te beginnen. Na dit gedoe heeft de spelersgroep geen oog meer voor HILDA, behalve om te verstillen tijdens de voetnoten, evenals de muziek dit doet. MUZIEK: een paar opklimmende dominante accoorden als begin tot "Yankee Doodle". DORA staat op en begint langzaam trots over het toneel te stappen alsof ze op een pony rijdt. Ze gaat allengs sneller. De anderen spreken vanaf hun plaats, ze lachen spottend, sommigen staan op, anderen stappen naar voor en weer terug. De teksten die ze spreken overlappen elkaar en volgen elkaar naar willekeur op. Zodoende bewerkstellig je een toenemend effect dat eindigt in een hatelijk gelach)

BIANCA: Yankee op je pony!!!!!!! Jij denkt zeker dat jij ons, Engelse soldaten met onze trotse rooie uniformen kunt verslaan, hè?

ANGIE: Jij denkt dat jij ons Roodjassen kunt verslaan!! Ha!

ALYSE: Hé, jij niksnut!

CECILIA: Niksnut! Boertje!!!

OLGA: Moet je kijken wat ie zich inbeeldt.

JEANEAN: Boerenkinkel.

JOAN: Yankee-Henkie op je pony! Yankee-denknie!!

ALLEN: Yankee Doodle mietje! De Britten verslaan? Ha, ha, ha! (ze beginnen allemaal het couplet te zingen van "Yankee Doodle" behalve Dora die trots en onverschrokken als ruiter achter Hilda staat. Al zingend gaan de meisjes naar voren en vormen zo een groepje naar willekeur.)

Yankee Doodle went to town,
A-riding on his pony!

Stuck a feather in his hat,
and called him Macaroni!

Alternatieve tekstsuggestie:

Yankee Doodle ging eens naar
de stad, al op zijn pony!
Stak een veerje in zijn hoed,
en heette Macaroni!

HILDA: *(ze heeft haar hand op: het teken voor allen om te veranderen in standbeelden totdat zij de voetnoot heeft medegedeeld en haar arm weer laat zakken)* Voetnoot! In het begin werd het liedje 'Yankee Doodle' door de Britse soldaten in hun rode jassen gezongen om ons Amerikanen - ze noemden ons doedels, niksnutten of boerenkinkels - voor de gek te houden. Het lied zegt dat door een veertje op zijn hoed te steken, het jonge Amerikaanse boertje zich zelf een Macaroni noemde. In die tijd was een Macaroni een jonge bereisde Roel uit Engeland met geaffecteerde buitenlandse maniertjes. Niemand weet wie de tekst bij de muziek van "Yankee Doodle" heeft geschreven en dat is de waarheid. *(Hilda beweegt haar geheven hand richting publiek en laat de arm zakken. Allen komen weer tot leven. MUZIEK: "Yankee Doodle" zachtjes, terwijl de meisjes terugkeren naar hun plaats, behalve Dora die in het Midden blijft, rug naar de zaal. MUZIEK. Verscheidene ritmische akkoorden die de indruk geven van een Indiaanse ceremoniële dans. Speelt dan verder in een mineur toonsoort onder het volgende)*

DORA: *(terwijl zij zich omdraait)* Eerst waren er de Indianen, heel veel stammen. Zij zonden gebeden op naar de goden van de aarde en van de hemel... niet alleen naar Aartsvader, maar ook naar een Aartsmoeder, beiden zetelend in hun huis hoog in de hemel. *(Dora maakt bevallige bewegingen met haar open handen terwijl zij spreekt. Handpalmen, geopend als een kom voor de goden, die ze omhoog en omlaag brengt. Terwijl zij spreekt gaan de meisjes staan)*

JOAN: In zijn grote huis in de hemel woont onze Vader.

OLGA: Hij houdt de maan in de palm van zijn hand.

ALYSE: De zon houdt hij tussen zijn vingers.

DORA: En naast hem staat, glimlachend, onze Moeder. Zij houdt de hele Aarde in haar warme hart.

ANGIE: En op de regenboog boven het huis van onze vader, daar

zitten onze zusters.

CECILIA: In de zon in blauwe en gouden en vuurrode gewaden.

BIANCA: En ver daarachter in de duisternis van de lucht bevinden zich de sterren. Onze strijders, onze broeders, die de wacht houden in de nacht. *(de meisjes bewegen zich naar Achter en vormen een hechte groep achter Dora)*

JEANEAN: Oh, laten wij een lied aanheffen om de goden te loven.

DORA: Een lied vol vreugde en liefde voor onze grote Aartsmoeder. En onze grote Aartsvader.

BIANCA: Die daar over ons waken dag en nacht.

ALLEN: Samen in dat grote door sterren verlichte huis in de hemel. *(de voordracht neemt vreugdevol toe in volume en intensiteit, MUZIEK: zachte stijgende accoorden als opvulling, terwijl de meisjes hun plaatsen weer innemen.. Joan, echter gaat naar lessenaar 2)*

JOAN: *(op verheven toon):* We hebben slechts van één ding spijt. Dat we geen officieel document hebben gevonden over de aanwezigheid van Nina de Pinta, of de Santa Marian... alle vrouwelijke namen van die kleine scheepjes van Columbus die als eerste de nieuwe wereld zagen opdoemen uit de mist.... van een vrouwelijke zeevaarder. Let wel van het nodige voorzien door de Koningin van Spanje.

BIANCA: Een vrouwelijke zeevaarder, vermomd als matroos....

JOAN:die, terwijl ze wacht liep, het glorieuze, rijke nieuwe land zagen oprijzen aan de rand van de zee.....

BIANCA:en waarvan zij, evenals de rest, dacht dat het eindelijk Cathay was!

JOAN: Het was een andere wereld, onbekend bij de beschaafde mens.

BIANCA: De jaren gingen voorbij. De kolonie Virginia werd gesticht en in de eerste jaren van de 17de eeuw, verscheen er een man uit Engeland.

JOAN: En nog wel een vrijgezel -- die gouverneur werd van de kolonie.

BIANCA: *(terwijl ze salueert)* Zijn naam? Kapitein John Smith!

HILDA: Voetnoot. Toen hij nog maar net 27 jaar was zeilde Kapitein John Smith naar Virginia. Hij had er al ten minste tien levens opzitten. Hij vocht tegen de Turken. Hij werd gegrepen en in de gevangenis geworpen. Hij ontsnapte eruit. En hij won er de liefde van een Turkse prinses. Aangezien dit de Turken niet welgevallig was, verkochten zij hem als slaaf. Hij doodde zijn bewakers, ontsnapte opnieuw en slaagde erin terug te keren naar Engeland.

Toen hij de mensen daar vertelde over zijn wilde avonturen, waren er maar weinig die hem geloofden. Hij voer naar Virginia. En daar werd hij opnieuw gevangen gezet.... deze keer door een Indiaan, Opperhoofd Powhatan! *(MUZIEK: dreigende accoorden klinken voortdurend zachtjes onder de volgende passage tot de volgende voetnoot. Deze passage wordt gebracht op een wat fluisterende, onheilspellende manier)*

JOAN: Tenslotte werd hij voor Meronocomoco geleid. *(mer- oo-NOO-koo-MOO-koo)* Hun keizer voor Powhatan....

BIANCA:die voor een open vuur zat op een zetel als een ledikant. Hij was gekleed in een enorm gewaad gemaakt van wasberenbont. En al de staartjes hingen er nog aan. Aan elke kant zat een jong deerntje van een jaar of 16,17. En langs elke muur van het huis zat zaten twee rijen mannen, en achter hen even zo veel vrouwen, allen met rood geschilderde gezichten en schouders.

JOAN: *(die de woorden afgemeten uitspreekt)* Toen de kapitein voor de koning verscheen, begonnen de mensen hard te schreeuwen.

ALLEN: *(behalve Joan en Bianca)* Hai, hai, hai, hai! Hai, hai, hai, hai! Hie-jaa! Hoi-jaa! Hie-jaa! Hoi-jaa! Hoi-ie-ie!-ja! Hai. hai. hai, hai, hai! *(tijdens dit spreekkoor stelt Angie de gevangen kapitein voor. Zij loopt rondjes over het toneel zonder boek en met haar handen op haar rug alsof ze vastgebonden zijn. Zij zinkt op haar knieën voor de leunstoel en buigt haar hoofd. Ondertussen heft Jeanean haar hoofd op en schrijdt majestueus naar de leunstoel en gaat zitten, op de manier van Powhatan)*

JOAN: *(met ontzag)* Toen werd er lang beraadslaagd.

BIANCA: *(bevreesd)* De uitkomst was....

JEANEAN: *(als Powhatan, na een pauze)* Breng twee grote stenen binnen en leg daar zijn hoofd op. Maak je gereed om met jullie knuppels zijn hersens eruit te slaan!

BIANCA: Waarop de lievelings dochter van de koning, haar naam was Pocahontas, naar de Kapitein ging.... *(Cecilia is naar de plaats gelopen waar Angie geknield zit en, met langzame bewegingen, als in een pantomime de scène speelt zonder Angie aan te raken)* en nam zijn hoofd in haar armen en legde haar eigen hoofd op de zijne, om hem te redden van de dood.

JOAN: *(als de pantomime klaar is)* Waarop het de Keizer behaagde dat kapitein Smith zou blijven leven.

HILDA: Voetnoot! Nou stond kapitein Smith niet bepaald bekend als een bescheiden man, dus kan menigeen terecht twifelen aan zijn avonturen die hij later aan het papier toevertrouwde. Maar het verhaal van Pocahontas, het mooie Indianen-meisje, zou best eens

waar gebeurd kunnen zijn. (*MUZIEK: luider wordende geestdriftige accoorden terwijl Cecilia en Angie vol energie naar de lessenaars lopen*)

CECILIA: In 1620 vertrok de Mayflower uit de haven van Plymouth, Engeland.

ANGIE: De kiel van dit zeilschip was zo'n 5 meter korter dan een doorsnee hedendaagse sleepboot! Aan boord bevonden zich 102 mensen. En ongeveer de helft van hen noemde zich Pilgrims.

HILDA: Voetnoot! Het waren geen Puriteinen, natuurlijk. Die kwamen pas later. Mensen halen deze twee groepen wel eens door elkaar. De Pilgrims op de Mayflower noemden zichzelf Pilgrims omdat ze aan het zwerven waren van plaats naar plaats, (**Noot vertaler: zo hebben zij onder meer in Leiden in Nederland gezeten**) op zoek naar vrijheid om hun eigen godsdienst te belijden. Dus onthoud dat.

CECILIA: En sommigen van deze Pilgrims waren vrouwen, goede vrouwen, sterk en ook vruchtbaar, want diegenen van ons die vandaag de dag beweren af te stammen van deze goede Pilgrim dames.....

HILDA: (*die snel haar arm heft*) Voetnoot, graag! (*zij leunt naar voren, bijna fluisterend*) We moeten toegeven dat ze ook van hun echtgenoten afstammen! (*zij biedt de actrices een afkeurende blik en brengt haar arm omlaag*)

CECILIA: Zoals ik zei, en ook vruchtbaar, want het is als het ware een legioen, dat heden ten dage beweert in rechte lijn af te stammen van zeevaarders van de Mayflower.

ANGIE: Er was echter nog een passagier op dat schip..... Hij heette William Bradford en beschreef het grote avontuur van dat kleine schip in de volgende bewoordingen:

CECILIA: Nadat zij aanvankelijk van gunstige winden en mooi weer hadden geprofiteerd, kwam de Mayflower in zulke heftige stormbuien terecht, dat zij dagen achtereen gedwongen waren benedendeks te blijven. (*MUZIEK: luider wordende onheilspellende accoorden aanhouden bij de volgende passage*)

ANGIE: Uiteindelijk bevonden zij zich, na een lange strijd met de zee, in de wateren rond Kaap Cod, temidden van scholen gevaarlijke vissen en reusachtige golven, maar door de goddelijke voorzienigheid bereikten zij veilig de haven van Kaap Cod.

JEANEAN: (*terwijl ze voor naar het midden loopt*) Zij sloten een verdrag, die Pilgrim mannen en vrouwen. Daar in de kajuit van de Mayflower in het jaar 1620. (*pauzeert*) In de naam van God, amen. (*elk meisje voor zich komt naar voren om een groepje te vormen rondom Jeanean en ieder vervolgt met het spreken van de tekst als*

samenklank met de anderen)

JEANEAN en DORA: Wij ondergetekenden.....

JOAN: *(die invalt met)*trouwe onderdanen van onze heerser en soeverein, vorst Koning Jacobus.....

OLGA:die een zeereis hebben ondernomen om de eerste kolonie te stichten in de noordelijke delen van Virginia.....

ANGIE:verklaren ons hiermee te hebben verenigd in een burgerlijk politiek lichaam.....

ALYSE:ten einde te komen tot het bepalen, het instellen en het doen uitvoeren van zodanige rechtvaardige en gelijke rechtsregels....

CECILIA:waardoor het algemeen welbevinden van de kolonie gewaarborgd zal zijn.

ALLEN: Als getuigenis waarvan wij hieronder onze handtekeningen hebben gezet te Kaap Cod, de elfde november in het jaar onzes Heren 1620. *(MUZIEK: ondersteunt dit met een sterk majeur accoord en gaat over in een op een kerkelijk lied gelijkende melodie. De groep blijft onbewegelijk. Dan verspreiden zij zich met langzame bewegingen en gaan terug naar hun plaats)*

BIANCA: *(plotseling draait Bianca zich om en schreeuwt in afgrijzen, waarbij ze naar de zaal rent)* Hebben jullie ooit gehoord van de duivel van Leeds???! *(de meisjes slaken kreten van angst)* Zelfs vandaag nog zweren mensen dat ze hem gezien hebben in de bosachtige streken rondom Burlington in Vermont, altijd vlak voordat er vreselijke dingen gebeuren.... oorlogen, branden en grote rampen. *(meer reacties: Nee!, Oh nee, toch! Nee, nee! Bianca gaat naar lessenaar 2)* Uiterlijk leek zijn moeder een eenvoudig lid van de Quaker beweging te zijn, maar men verdacht haar er hardnekkig van toverkracht te bezitten. En de verdenkingen werden harde werkelijkheid toen er uit haar een kind werd geboren in 1735. De oudere vrouwen van Burlington die bij die gelegenheid in het huis waren bijeengekomen verklaarden dat terwijl het kind aanvankelijk gewoon de uiterlijke kenmerken van een menselijk schepsel had.... *(Angie, Cecilia en Alyse zijn als oude vrouwen dicht bij elkaar gaan staan, trillend van angst)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto